

ČÁST III

Kapitola třetí

NOVÁ DYNAMIKA LIDSKÝCH SYSTÉMŮ: ANALÝZA TÉTO DYNAMIKY

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 237 – 240, 3. kapitola, část III.

Nová dynamika lidských systémů funguje na zcela odlišných principech než stará. Při starém pojetí lidských systémů nelze dynamiku považovat za pravou dynamiku. Účelem a cílem těchto systémů je podporovat, zachovávat a udržovat stagnující rozpoložení všech konvencí, tradic, kultur a jim odpovídajících pravidel, nařízení a směrnic. Lze tedy říci, že probíhají na pseudodynamických principech. Neboť cokoli probíhá proti progresivnímu plynutí duchovnosti, nelze považovat za dynamické; je to destruktivní vzhledem k pravému účelu života a jeho pokroku.

Pseudodynamika starých lidských systémů se proto může popsat následujícími „principy“:

1. „Principem“ stagnace. Tento princip je založen na sebezachovávání, sebeudržování a sebeobraně. Vše v systému směřuje k jedinému cíli: Zachovávat tak, jak je jen možné, a tak dlouho, jak je jen možné, vše staré, stagnující a statické. Cokoli nesplňuje tento účel či toto pravidlo, je nebezpečné, nežádoucí a musí se eliminovat. Za takového uspořádání nelze mít žádné jiné ohledy či úvahy.

2. „Principem“ služby sobě sama. Vše ve starých systémech slouží svému vlastnímu účelu. Nakonec to neslouží potřebám jednotlivých členů společnosti či společnosti jako celku, ale právě opačně: Všechna individua a celá společnost musí sloužit systému. Takový systém se stává ohromným konglomerátem, který pohlcuje lidský život a skutečné tvořivé úsilí lidských bytostí. Pravé tvořivé úsilí se v pseudodynamice starých systémů nepovzbuzuje ani neoceňuje, neboť slouží podkopávání jeho „principu“ stagnace, což by mohlo vést k její eliminaci. Jediné dovolené tvořivé úsilí je to, které slouží zachovávání a zdokonalování stagnujícího rozpoložení systému. Takové tvořivé úsilí nelze ovšem skutečně nazývat tvořivým, neboť nakonec slouží k zdokonalování metod, které ničí pravou tvořivost. V pravém a tvořivém snažení je odstraněno vše stagnující a nahrazeno progresivním.

3. „Principem“ kontraproduktivity. Vše skutečně produktivní ve starých systémech je fakticky kontraproduktivní, neboť to slouží zachovávání tradic a zvyků, které se neustále vzdalují duchovnosti. V pravém pojetí jsoucna a bytí je možná jen taková produktivita, jejímž výsledkem je duchovní pokrok všech. Jelikož staré systémy takovou snahu ničím nepodporují, ale fakticky jí překážejí, brání a jdou proti ní, nelze nic ve starých systémech považovat za skutečně produktivní.

4. „Principem“ protikladného užítku. Jakýkoli užitek, který se odvozuje z dynamiky starých systémů, není vůbec užitek, neboť, jak se opakuje, je užitek pouze pro systém sám bez skutečného ohledu na potřeby individuálních členů systému a lidské

společnosti, vezme-li se v podstatě zřetel na jejich základní a životně závažnou potřebu - neustálý duchovní pokrok. Cokoli neslouží takovému užitku, je neúčinné a obchází pravý život.

5. „Principem“ složitosti. Vše v pseudodynamice lidských systémů je stále více složitější a komplikovanější. Jelikož staré systémy slouží zachování a udržování tradic a zvyků, komplikované způsoby a módy, jak tak činit, se neustále hromadí, rozšiřují a zvětšují, takže se stávají stále složitějšími a obtížnými pro chápání a velmi často rozporuplnými. To podporuje byrokracie, která je zfabrikovaná za tímto zvláštním účelem. Taková složitost způsobuje, že je stále obtížnější, aby se jakýkoli progresivní prvek v takovém systému zachytil, a jeho snaha se ztrácí v komplikovanosti, složitosti a byrokracii systému. Tak tedy složitost starých systémů slouží podpoře jejich stagnujících rozpoložení.

Žádný z takových „principů“ nelze uvažovat či využít v dynamice nových lidských systémů. Jejich nový účel, cíl a sklon je zcela opačný vzhledem ke starým. Nejlepší způsob, jak novou dynamiku lidských systémů analyzovat, je popis pravých principů, jakými a na jakých působí. Tyto principy lze považovat za obecně působící, které jsou univerzálně platné pro jakýkoli jediný systém, jakož i pro celkový systém lidstva. Zvláštnost každého jednotlivého principu s ohledem na zvláštní dynamiku každého systému je určena obsahem jakéhokoli daného systému a typem užitku, který poskytuje. Nicméně je tato zvláštnost plně pochopitelná z obecných principů dynamiky, kterým podléhají všechny a jakékoli lidské systémy:

1. Z principu služby. Dynamika jakéhokoli systému je vyvinuta tak, aby sloužila hlavnímu účelu lidského života, kterým je duchovní pokrok. Každou lidskou bytost je nutno vybavit všemi nutnými potřebami vnitřního a vnějšího života, aby se tak mohlo u každého posloužit jedinečné, neopakovatelné povaze jeho individuálního pokroku a aby se tento podporoval a neustále rozvíjel způsobem nanejvýš funkčním a vhodným. Cokoli neslouží tomuto účelu, nemůže být součástí žádného lidského systému.

Takže veškerá dynamika lidských systémů je úplně, zcela a absolutně směřována k tomu, aby sloužila jedincům, společnosti a člověčenstvu a všem jiným stvořeným sentientním entitám v jejich tvořivém úsilí v procesu jejich duchovního pokroku. Veškerým motivačním faktorem takových systémů je to, že mají sloužit ostatním, a ne sobě samému. Služby a výkony pro sebe jsou motivovány jen potřebou být v co nejlepším možném módu působení za účelem stále lepších služeb a výkonů vzhledem k potřebám druhých.

2. Z principu užitku. Nová dynamika jakýchkoli lidských systémů se rozvíjí na základě své užitečnosti ve službách, jaké poskytuje hlavnímu účelu lidského života, jakož i životu člověčenstva a veškerému čijícímu Stvoření a jim odpovídajícím prostředím. Cokoli se využije za tímto účelem, je využito a zahrnuto ve všech systémech s ohledem na užitek jejich zvláštní funkce. Takové využití všech možností je vlastní nové dynamice jakéhokoli nového systému. Nelze přehlédnout nebo považovat za nedůležité nic, co by mohlo mít takový užitek pro systémy v jejich službě duchovnímu pokroku sentientního Stvoření. V takovém užitku je neustálá přítomnost Nejvyššího - Nejvyšší je v něm jako ve Svém vlastním.

3. Z principu úspornosti. Nová dynamika lidských systémů se rozvíjí na základě efektivit svých služeb a užitku, které poskytuje duchovnímu pokroku lidí. Proto každý systém neustále vyhledává nejjednodušší, nejekonomičtější, nejvýkonnější a nanejvýš funkční metodu, jakou by naplnil účel své existence. Taktéž touží být nanejvýš pohodlným a snadným pro použití a pochopení. Cokoli situaci komplikuje a ztěžuje její

chápaní či řádné využití, je okamžitě eliminováno a proces se zjednoduší a je učiněn ekonomičtějším, aby tak mohl všem sloužit nanejvýš optimálním a funkčním způsobem. Proto jakékoli hromadění pravidel, nařízení, procedur a jiných složitostí je z nové dynamiky těchto systémů zcela eliminováno. Takové shromažďování je protikladné obsahu a významu slova „dynamický“. Není nic dynamického v hromadění a složitosti. Potlačuje se tím pravá povaha dynamiky.

4. Z principu neustálého zdokonalování. Všechny lidské systémy mají ve své nové dynamice zabudován princip, který určuje jejich samotný život a ospravedlňuje samou jejich existenci. Tento princip stanoví: Cokoli existuje, existuje výhradně v potenciálech k tomu, aby bylo lepším a lepším. Žádné skutečné statické, neměnné a nezlepšující se rozpoložení, stavy a procesy neexistují, protože by to bylo v rozporu s Absolutní přirozeností Stvořitele. Proto vše, aby ospravedlnilo svou existenci, musí samo sebe neustále zdokonalovat, aby tak mohlo lépe splnit účel své existence a být v souladu s hlavním účelem lidského života, kterým je duchovní pokrok. Cokoli nevylepší progresivní povahu Stvoření, nemůže být součástí tohoto procesu. Proto všechny lidské systémy musí ve své nové dynamice neustále zdokonalovat své služby, svoji užitečnost, úspornost a vše ostatní k tomu se vztahující. Musí neustále vylepšovat své metody, své funkce a módy uživené jako záruka proti jakékoli možné stagnaci, jakémukoli zneužití a nesprávnému užití. Jestliže jakýkoli lidský systém nevykazuje trend progresivního zlepšování spolu s obecným progresivním trendem lidského duchovního pokroku, přehodnocuje se a analyzuje, vyhledávají se a odstraňují příčiny této stagnace. Jestliže kvůli nějakému důvodu takový systém naplní svůj užitek a své služby a nemá již nic více co nabídnout člověčenstvu či jednotlivcům, je pozměněn, zlikvidován či nahrazen daleko užitečnějším a služby poskytujícím systémem.

Shora popsané principy jsou zabudovány do nové dynamiky veškerých lidských systémů nového věku duchovního pokroku. Existuje stálá průběžná kontrola všech systémů, aby se zajistilo, že jsou neustále příslušné k těmto principům. Za tímto účelem je Nejvyšším jmenována zvláštní rada z nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, aby koordinovala všechny systémy a zajistila neustálé posilování a následování takových principů a jejich pozměňování za účelem jejich lepšího užitku a použití.

Jiný obecný princip - odvozený ze čtvrtého principu: Princip neustálého zdokonalování je zabudován v těchto principech samých. Stanoví, že cokoli existuje, neustále se vyvíjí a progresivně postupuje v krocích. Každý následný krok přesahuje svůj předcházející ve všech ohledech. Toto je logickým následkem neustálého pokroku. Znamená to, že mnohé věci, které byly náležité a správné v předcházejícím kroku rozvoje a pokroku, se stávají zastaralými a neúčinnými pro krok následný. Nutnost náhrady některých či všech principů a metod je tedy nevyhnutelným pravidlem a nutnou potřebou zabudovanou ve všech principech dynamiky lidských systémů. Tento princip lze nazvat principem náhrady a lze jej považovat za jedno z nejdůležitějších pravidel, kolem něhož jsou vybudovány všechny principy dynamiky lidských systémů. Zabraňuje každému systému v rámci každého kroku progresu, aby lpěl na svém zachování a udržování a stal se reakčním. Nahrazuje starý zákon lidského nevědomí, který spočívá ve formulaci, že cokoli jednou přijaté má sklon setrvávat a odolávat odstranění a čím déle setrvává, tím zavilejší je jeho odpor proti odstranění.

Nyní se toto pravidlo samo o sobě stává zastaralým, neboť bylo součástí starého systému a starého pojetí lidské mysli. Je třeba si pamatovat, že podle starého pojetí byla většina oblastí lidské mysli nepřístupná, a tudíž nevědomá. To byl výsledek před

tím popsaného uzavření niterné mysli, duchovního světa a ostatních dimenzí. Za takové konstelace a takových podmínek hrály neznámé faktory staré, „nevědomé“ mysli významnou roli. Ochrana před neznámým se vyhledávala tím, že se pevně a zoufale lpělo na něčem známém a důvěrném. Všechny staré struktury dynamiky lidských systémů byly vybudovány na tomto pravidle.

V nové éře žádná taková situace neexistuje. Přístup k Niterné mysli, k duchovním světu a k jiným dimenzím a místům ve fyzickém vesmíru je plně otevřen. Za těchto podmínek se nevyskytují obavy z neznámého. Fakticky je pojem strachu nemyslitelný, když je otevřen přístup ke všem oblastem lidské mysli. Namísto toho se každý s velkým očekáváním těší na svůj vlastní budoucí vývoj v procesu svého duchovního pokroku, protože každý ví, že to, co obsahuje, je nerozlučně lepší, žádoucnější, pokrokovější a dosahuje se tím větších hodnot a většího potěšení než v tom, co kdo má v daný okamžik svého duchovního pokroku. Zároveň je každý připraven zanechat vše, co je součástí tohoto jednotlivého okamžiku, bez toho, že by se toho nějak lítovalo a ohlíželo se zpět. Taková je pravá dynamika lidských systémů.

Otevřený přístup do duchovního světa, k vlastní niterné mysli a ke svým duchovním rádcům, druhým místům fyzického vesmíru a ke znalosti souvztažností, jejich využívání a ovládání poskytuje další záruku proti stagnaci a lpění na starém. Takový přístup je nejlepší možnou kontrolou, ověřením a potvrzením, jež jsou připraveny pro všechny existující lidské systémy. Shora uvedená zvláštní rada koordinátorů principů lidských systémů, jakož i individuálních členů neustále ověřuje, potvrzuje, ohodnocuje a kontroluje všechny funkce systémů ze všech aspektů s pomocí všech, kteří se nacházejí v souvztažných stavech a rozpoloženích každého jednotlivého systému v jiných dimenzích a v niterné mysli skrze duchovní poradce, kteří jsou pro tento zvláštní účel pověřeni Nejvyšším.

V nové dynamice lidských systémů není tudíž obsaženo nic a ani v ní nic, byť jen vzdáleně, nenaznačuje, co by mohlo vynucovat jejich zachování a stagnaci.

Použitelnost shora uvedených principů nové dynamiky lidských systémů je relevantní jen v rámci nového kroku duchovního pokroku, který právě začíná. Zda budou tyto principy použitelné v dalším kroku duchovního progresu ať úplně nebo částečně, či nikoliv, bude závislé na obsahu, účelu a potřebách dalšího kroku. Lze si však být jist, že se zajisté bude vyžadovat přesahující chápání jich všech. Takové je uspořádání pravého duchovního pokroku a tak tomu má být.